

[Ole Espersen]

et eventuelt grundlovsbrud. Det kan man i hvert fald konstatere. Om det er det, der har været grundlaget for opfattelsen hos de forskellige, der henviser til vedtagelsen af tillægsbevillingslovsforslaget, skal jeg ikke kunne sige, men sådan forholder det sig i hvert fald.

Jeg vil gerne tilføje, at nogle måske kunne få det indtryk, at samtlige de mange millioner, denne sag drejer sig om, er udtryk for, at offentlige midler er spildt eller misbrugt i dette omfang. Dette vil naturligvis være forkert. Der har været tale om ringe styresystemer, ringe budgettering, og det kan naturligvis medføre overforbrug, men at man i et budget »glemmer« en lønperiode eller et feriepengebeløb på 57 mill. kr. er naturligvis ikke udtryk for, at disse penge ikke med rette er blevet afholdt som udgifter. Jeg synes, det er væsentligt at fremhæve dette, også når vi tænker på de forskellige påstande, der var fremme om behandlingen af dagpengesagen.

I øvrigt tager vi altså til efterretning, at der på forskellige områder givetvis – det viser al udvikling – er sket klare forbedringer i bl.a. budgetteringsprincipperne inden for post- og telegrafvæsenet og en omlægning af finansudvalgets behandling af bl.a. tillægsbevillingsforslaget. Begge dele skulle være medvirkende til at forhindre gentagelser af de alvorlige brist, som denne beretning fra kommissionsdomstolen påviser. På den anden side vil vi også gerne give udtryk for, at det er en meget omfattende beretning, der er baseret på et overordentlig grundigt og omfattende forarbejde, og vi ville finde det forkert, hvis man ikke fra tingets side brugte endnu mere tid på at gøre sig bekendt med de overvejelser og de påvisninger af fejl osv., der er sket.

På den baggrund vil jeg på samtlige forespørgeres vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer udvalget for forretningsordenen til at overveje, om beretningen om undersøgelsen af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet bør give tinget anledning til yderligere drøftelser eller beslutninger,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Ole Espersen tager selvfølgelig fejl, når han vil prøve at bortforklare, at der er tale om et brud på grundloven, og det kan man læse på side 947 i beretningen. Det lyder således:

»Det er samtidig kommissionsdomstolens opfattelse, således som også statsrevisorerne har anført i deres bemærkninger af 19. august 1981, at de vanskeligheder, som P&T havde med at overholde givne bevillinger og tilvejebringe den fornødne økonomiske styring, ikke skal søges i dets placering i bevillingssystemet som statsvirksomhed.«

Der er altså ingen undskyldninger for ikke at opfylde grundlovens § 46, stk. 2.

Endvidere gør kommissionsdomstolen pludselig også opmærksom på, at det hele vender, at nu har man pludselig taget den stilling, at man forlods vil søge bevillingerne, før man afholder udgifterne. Man er altså klar over, at man har overtrådt grundlovens § 46, stk. 2. Det synes jeg er meget væsentligt og denne afværgemanøvre fra de ansvarlige partiers side synes jeg klæder dem meget dårligt. Vi får ikke en klar stillingtagen til, om man skal overholde grundloven eller man ikke skal overholde grundloven.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Nu er det jo en alvorlig påstand at komme med, at regler i grundloven er overtrådt, og jeg synes, det er forkert af hr. Maisted at henvise til et sted i betænkningen – side 947 var det – der intet som helst har med dette at gøre. Det, der siges dér, er, at den stilling, som post- og telegrafvæsenet har, ikke behøvede at medføre, at de havde problemer og vanskeligheder. Det er jeg ganske enig i, men det har ikke noget som helst at gøre med spørgsmålet om, hvorvidt grundloven er overtrådt eller ej. Her må jeg henvise til den konklusion, der står i direkte forhold til det, som hr. Maisted fremhævede, nemlig »at man ikke finder fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at bevillingsretlige regler på driftssiden har været brudt i den undersøgte